

Sag C-23/92

Maria Grana-Novoa mod Landesversicherungsanstalt Hessen

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Bundessozialgericht)

»Social sikring af vandrende arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende —
ligebehandling — overenskomst mellem en medlemsstat og et tredjeland«

Retsmøderapport	4506
Forslag til afgørelse fra generaladvokat W. Van Gerven fremsat den 28. april 1993	4521
Domstolens dom af 2. august 1993	4533

Sammendrag af dom

Social sikring af vandrende arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende — en medlemsstats lovgivning i den forstand, udtrykket er anvendt i artikel 1, litra j), i forordning nr. 1408/71 — begreb — overenskomst om social sikring mellem en medlemsstat og et tredjeland — ikke omfattet — overenskomst inkorporeret med lovkraft i den nationale retsorden — uden betydning [Rådets forordning nr. 1408/71, art. 1, litra j)]

Det fremgår af bestemmelserne i forordning nr. 1408/71, at kun de internationale overenskomster om social sikring, som mindst to medlemsstater er parter i, er omfattet af

forordningens anvendelsesområde, og at forordningen med hensyn til overenskomster, der er indgået med én eller flere andre stater, kun finder anvendelse for så vidt

de angår forhold mellem medlemsstater. Derimod indeholder forordningen ingen bestemmelser om overenskomster mellem kun én medlemsstat og en eller flere tredjelande, hverken for så vidt angår spørgsmålet, om og i hvilket omfang ordningen i forordningen afløser disse overenskomster, eller for så vidt angår anvendelsen af ligebehandlingsprincippet. Det må derfor fastslås, at disse overenskomster forsættligt er undtaget fra forordningens anvendelsesområde.

Under disse omstændigheder må artikel 1, litra j), i forordning nr. 1408/71 fortolkes således, at begrebet »lovgivning«, som omhandlet af bestemmelsen, ikke omfatter bestemmelser i internationale overenskomster om social sikring, der er indgået mellem en enkelt medlemsstat og et tredjeland. Denne fortolkning berøres ikke af, at sådanne overenskomster er inkorporeret i den pågældende medlemsstats interne retsorden i form af bestemmelser med lovkraft.

RETSMØDERAPPORT i sag C-23/92 *

I — Retlig baggrund, sagens faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

a) *De relevante tyske retsfor skrifter*

1. I henhold til Reichsversicherungsordnung gøres tilkendelsen af en invalidepension i Forbundsrepublikken Tyskland afhængig af, at der forud for uarbejdsdygtighedens indtræden er tilbagelagt en forsikringsperiode på 60 måneder, eller at der, før ansøgningen indsendes, er tilbagelagt en forsikringsperiode på i alt 240 måneder.

2. Forbundsrepublikken Tyskland indgik den 25. februar 1964 en overenskomst med

Schweiz om social sikring (BGBl. 1965 II, s. 1294), som blev ændret ved en tillægsoverenskomst af 9. september 1975 (BGBl. 1976 II, s. 1372).

Denne bilaterale overenskomst bestemmer, at ved erhvervelsen af ret til en ydelse efter tysk ret, skal der også tages hensyn til de efter schweizisk ret tilbagelagte forsikringsperioder, såfremt der efter tysk ret er tilbagelagt forsikringsperioder på mindst 12 måneder.

I henhold til denne overenskomst gælder princippet om sammenlægning kun for tyske og schweiziske statsborgere.

* Processprog: tysk.